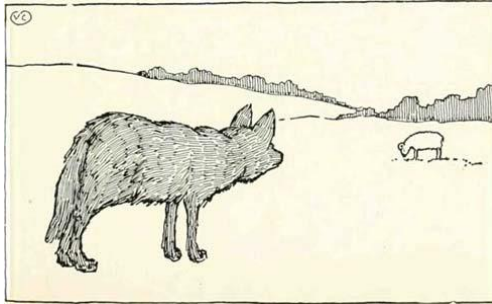

LAČNI VOLK

Nekoč je bil volk, ki ga je zgrabila huda lakota, zato si je odšel iskat večerjo.

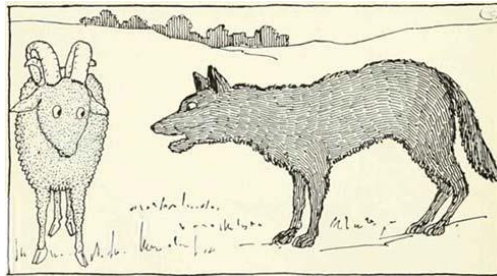
Ni bilo dolgo, ko je naletel na ovna, ki se je pasel na travniku ob gozdu.

Stopil je do njega in rekel: "Oven, pojedel te bom!"

Oven je odvrnil: "Kdo pa si ti, če smem vprašati, ki bi me rad pojedel?"

"Jaz sem volk, ki si išče dobro večerjo," je rekel volk.

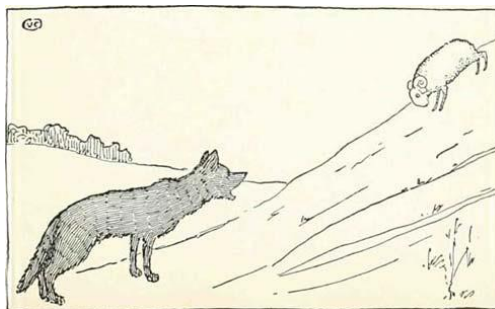

"Kakšen volk neki!" je odvrnil oven. "Ti nisi volk, ti si pes!"

"Ne, nisem pes, volk sem."

"Če je pa tako," je rekel oven, "če si res volk, potem se pa postavi ob vznožje hriba in na široko odpri čeljusti. Jaz bom nato pritekkel z vrha in ti skočil naravnost v usta."

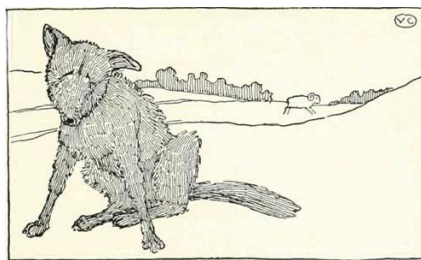
"Zmenjeno," je rekel volk, se postavil ob vznožje hriba, na široko odprl usta in čakal.

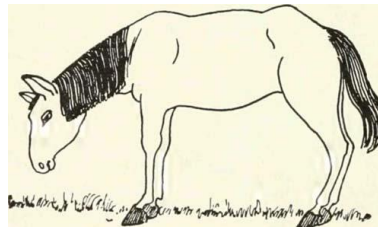
Oven se je medtem povzpел na vrh, nato pa pognal navzdol, kolikor se je mogel hitro.

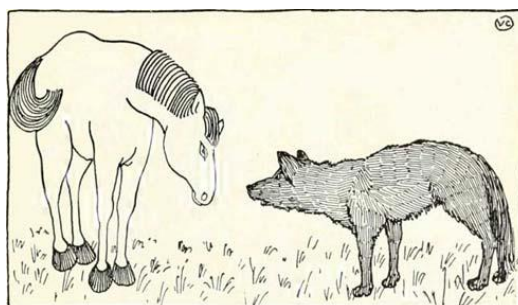
S svojimi močnimi rogovi je z vso silo treščil v volka. Volk se je trikrat prekucnil, preden je nezavesten obležal, oven pa je stekel domov. Ko je volk čez nekaj časa prišel k sebi, so ga bolele prav vse kosti.

"Kakšen neumnež sem," si je mislil. "Kdo pa je že kdaj videl, da bi oven prostovoljno skočil komu v usta?"
Potem je šel naprej, še vedno lačen, in čez čas naletel na konja, ki je na travniku grizljal travo.

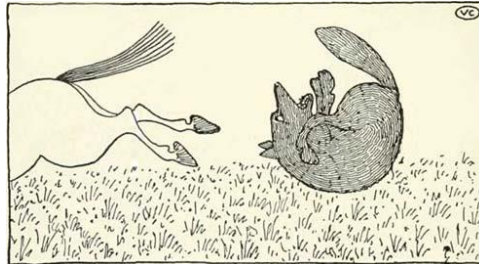

Stopil je do njega in rekel: "Konj, pojedel te bom!"
Konj je odvrnil: "Kdo pa si ti, če smem vprašati, ki bi me rad pojedel?"
"Jaz sem volk."
"Pa kaj še," je odvrnil konj, "ti si samo pes!"
"Ne, nisem pes, volk sem."

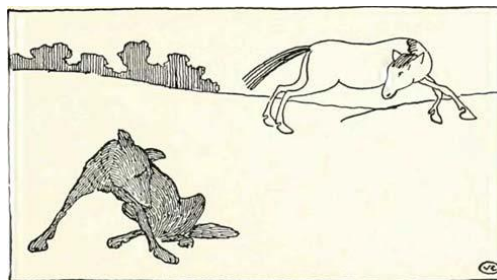

"No, če si prepričan, da si volk, potem pa dobro. Samo jaz nisem preveč rejen, zato bo najbolje, da začneš pri repu, jaz pa bom medtem še malce žvečil travo in se poskušal zrediti.

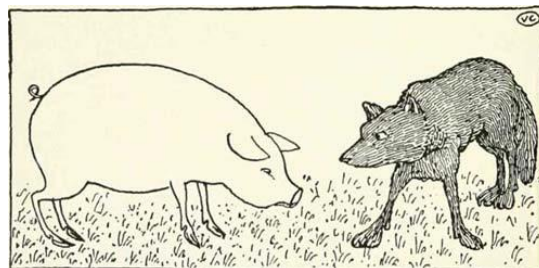
In tako je volk stopil izza konja, da bi začel pri repu, ko se je konj postavil na prednje noge, z zadnjimi pa brcnil, kolikor močno je lahko. Volk se je trikrat prekucnil, konj pa je stekel domov.

"No, a nisem neumen?" si je rekel volk in v bolečinah obsedel. "Kakšen butec sem! Kdo je že kdaj slišal, da se začne konj jesti pri repu?"

Potem je šel naprej, še vedno lačen, in čez čas opazil pujsa, ki mu je prihajal naproti. Ko sta se srečala, je rekel: "Pujs, pojedel te bom!"

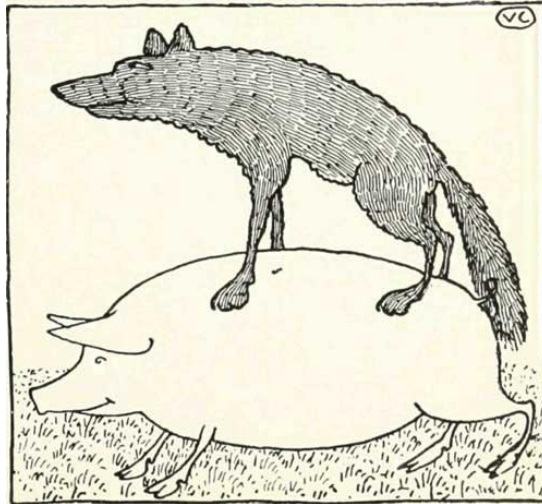
Pujs je odvrnil: "Kdo pa si ti, če smem vprašati, ki bi me rad pojedel?"

"Jaz sem volk."

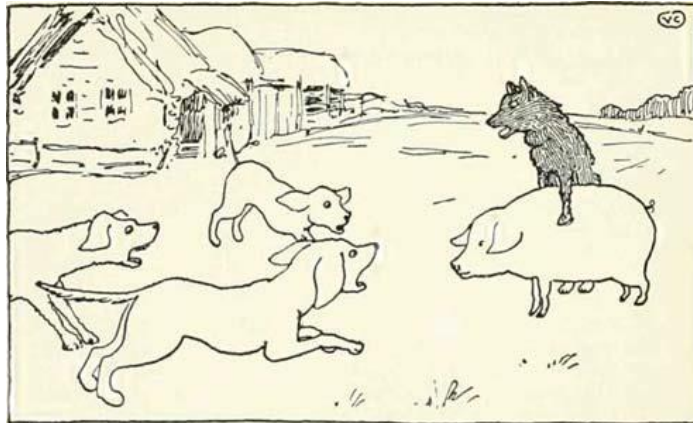
"Ti si pa nek čuden volk," je odvrnil pujs. "Ne, ti si samo pes!"

"Ne, nisem pes, volk sem."

"Naj bo," je rekel pujs. "Potem pa skoči na moj hrbet. Najprej se bova malce sprehodila, nato me pa lahko mirne duše poješ."

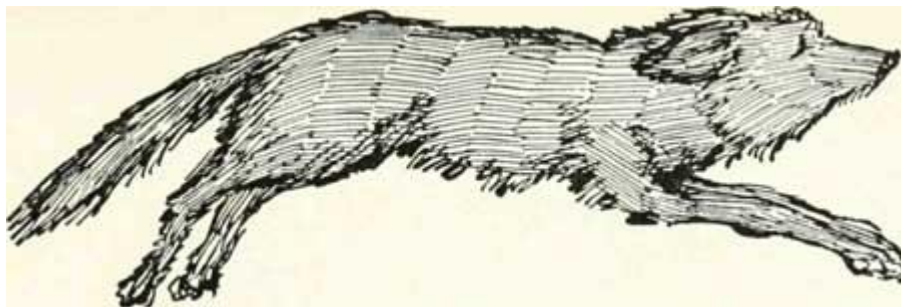

In tako je volk skočil na pujsov hrbet, da bi se najprej malce sprehodila. Toda glej, pujs ga je odnesel naravnost v vas.

Tam so se vanj takoj zapodili vaški psi; lajali so, renčali in na vse možne načine nadlegovali lačnega volka.

Volk ni dolgo zdržal; obrnil se je in zbežal nazaj v gozd, še vedno lačen.

Odgovori na vprašanja.

Kaj je zgrabilo volka?

Kje se je pasel oven?

Kaj je volk rekel ovnu?

Kam se je povzpel oven?

S čim je oven treščil v volka?

Kaj je volk mislil o sebi, ko je čez nekaj čas prišel k sebi?

Koga je še nameraval pojesti volk?

Kaj je volku naredil konj?

Kam je volka odnesel pujs?

Kaj so naredili vaški psi?

Ali je volk še koga nadlegoval?

Kaj je storil?

Nariši:

rogove, čeljust, rejenega konja, vas, bolečino.